

си. За домашни и полскы работы не гы было грыжя, тѣхъ оставяли на жены-ты, старци-ты и ратаи-ти.

Германци-ти нѣмали села. Обычайно всякоя германска челядь живѣла на отдѣлно мѣсто, обыколено съ ливады и шюмаци. За расправеніе на общы-ты работы бащы-ты на челяди-ты ся събирали заедно, и правили народенъ сборъ. Тамъ тии приносили жертвѣ на богове-ты си, отсичяли работы за бой или за миръ съ близосѣды-ты, избирали войводы и сѣдници (*херцоги, графове*, и пр.). Войводы-ты или херцоги-ти си отбирали юнашкѣ дружинѣ, и съ нейнѣ помощъ добывали власть въ отечество-то или призимали чюжды земли. Така прои-слѣзли германскы царіе или *конунги*.

Одинъ, богъ на слѣнце-то, ся почиталъ за прѣвъ богъ у Германци-ты, и отъ него висила честь-та на боя. Него си въображявали за голѣмъ чловѣкъ добръ обруженъ на бѣлъ хубавъ конь, който хвърчи по въздуха. Послѣ иджтъ: Одиновъ сынъ *Торъ* съ червенѣ брадж, богъ на грѣма, обруженъ съ голѣмъ чюкъ; лукавый *Локкы*, който глѣдалъ да прави само зло, и др. Германци-ти вѣрвали че има другъ свѣтъ та, като юнаци, мыслили си че небесный рай е голѣма уграда (*Валгала*), дѣто заедно съ Одина живѣять сѣнкы отъ войници, що сѣ падижли честно на бой. Тия сѣнкы правять боеве помежду си, ѣджтъ единъ глѣкъ, който никога не ся свѣршиа и пиятъ пиво, което гы служатъ хубавы райскы момы *валкырии*.

Германци-ти ся дѣлили на много дрѣбны племена, независимы едно отъ друго (*Херускы, Квади, Маркомани* и т. н.). Нѣ кога настанѣло врѣмя да ся биятъ съ Римляны-ты, тия племена зели да ся събирать заедно, и малко по малко образовали нѣколко силны народы. Тия были: *Франкы* на долне-то течение на Рейнъ, *Аллемани* на югъ отъ Франкы-ты, *Саксы* въ сѣвернѣ Германиѣ, и по-нататѣкъ *Лонгобарди, Вандалы, Бургунди* и пр. Най-источный народъ были *Гоши*, които ся подраздѣляли на Источны и Запады Готы. Готи-ти